

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Αλλη μία σημαντική πτώση του χρηματιστηρίου στη Νέα Υόρκη, σημειώθηκε χθες. Ο δείκτης των βιομηχανικών μετοχών Dow Jones, υποχώρησε κατά 800 μονάδες ή ποσοστό 3.05%. Αυτή είναι η μεγαλύτερη πτώση κατά τη διάρκεια του 2019 και αν προκαλεί πανικό, θα πρέπει να θυμηθούμε πως το τελευταίο κραχ στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης τον Οκτώβριο του 1987, επέφερε πτώση κατά 25%. Στις ειδήσεις αναφέρθηκε πως το χρηματιστήριο έπεσε, επειδή η Κίνα ανακοίνωσε μικρότερη βιομηχανική ανάπτυξη από αυτή που περίμεναν οι αναλυτές (δηλαδή επειδή οι αναλυτές έκαναν λάθος στις προβλέψεις τους και οι τιμές των μετοχών είχαν ανέβει σε μεγάλα ύψη, η πραγματικότητα τις ξαναφέρει σε λογικότερα επίπεδα). Υπήρχε όμως και μία άλλη ανησυχητική εξέλιξη στη Γερμανία, η οποία ανακοίνωσε πως η οικονομία της υποχώρησε κατά 0.10% το προηγούμενο τρίμηνο. Αν υποχωρήσει στη διάρκεια και του τριμήνου που διανύουμε, τότε θα βρίσκεται και επίσημα σε οικονομική ύφεση, όπως και πολλές άλλες χώρες. Ο φόβος που δημιουργήθηκε στην αγορά ο συνδυασμός των δύο αυτών αρνητικών ειδήσεων, έστρεψε τους μεγαλοεπενδυτές και τα επενδυτικά ταμεία, στη σιγουριά των κρατικών ομολόγων 10 χρόνων. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ανέβουν οι τιμές στα ομόλογα των 10 χρόνων και να πέσει το επιτόκιο που πληρώνουν, χαμηλότερα από το επιτόκιο των ομολόγων για 2 χρόνια, το οποίο παραδοσιακά είναι υψηλότερο. Κάθε φορά που έχει σημειωθεί αυτό το φαινόμενο τα τελευταία 50 χρόνια, η οικονομία της Αμερικής, έπεσε σε ύφεση. Ο κ. Τραμπ, κατέφυγε στο αγαπημένο του μέσο, το τουίτερ και κοινοποίησε τις σκέψεις του. Κατηγόρησε τον Διοικητή της Αποθεματικής Τράπεζας κ. Jerome Powell, πως κρατάει τα επιτόκια σε πολύ υψηλά επίπεδα και οι άλλες χώρες εκμεταλλεύονται την Αμερική. «Το χρηματιστήριο θα ήταν 10,000 μονάδες ψηλότερα, αν η Αποθεματική Τράπεζα έριχνε τα επιτόκια πιο γρήγορα. Τα ανέβασε πολύ γρήγορα και τώρα αργεί να τα ρίξει» έγραψε ο κ. Τραμπ. Όμως το πρόβλημα με την Αποθεματική Τράπεζα Αμερικής, δεν είναι σημερινό. Ξεκινάει από το 1913, όταν η κυβέρνηση, έδωσε το δικαίωμα σε μία παρέα μεγαλοτραπεζιτών, να δημιουργήσουν την Αποθεματική Τράπεζα, στην οποία οι ίδιοι κατείχαν τις μετοχές, ήταν δηλαδή οι ιδιοκτήτες, δίνοντάς της ταυτόχρονα το δικαίωμα να τυπώνει το δολλάριο Αμερικής και να καθορίζει το ύψος των επιτοκίων. Αυτό το δικαίωμα το είχε αρνηθεί επίμονα ο πρόεδρος Λίνκολν όταν του ζητήθηκε

από τους τραπεζίτες, με την υπόσχεση πως θα δάνειζαν στους Βόρειους, όσα χρήματα ήθελαν για να νικήσουν στον εμφύλιο πόλεμο τους Νότιους. Ο πρόεδρος Λίνκολν αρνήθηκε και ανέθεσε στην κρατική Κεντρική Τράπεζα να τυπώσει τα απαραίτητα χρήματα με την εγγύηση του κράτους. Νίκησε τους Νότιους, αλλά ο ίδιος δολοφονήθηκε το 1865. Χρειάστηκε να περάσουν 45 χρόνια για να συγκεντρώσουν οι τραπεζίτες αρκετή επιρροή στην κυβέρνηση και στο Κογκρέσο, για να πάρουν την πολυπόθητη άδεια, που τους προσέφερε την ευκαιρία να καθορίζουν την πορεία της οικονομίας της Αμερικής και μέσω αυτής και πολλών άλλων χωρών. Επομένως αν ο κ. Τραμπ έχει πρόβλημα με την οικονομική πολιτική της Αποθεματικής Τράπεζας Αμερικής, η οποία έρχεται σε πλήρη αντίθεση με της κυβέρνησης, ας ξεκινήσει πολιτική εκστρατεία ενημέρωσης των πολιτών και των πολιτικών και αν έχει την ανάλογη υποστήριξη, ας την εθνικοποιήσει. Πέρα όμως από τις όποιες ευθύνες μπορεί να έχει η Αποθεματική Τράπεζα Αμερικής για την επερχόμενη μεγάλη οικονομική κρίση, συνυπεύθυνο είναι όλο το χρηματοπιστωτικό και βιομηχανικό σύμπλεγμα της Αμερικής. Η ιδέα της παγκοσμιοποίησης, που θα επέτρεπε στο χρήμα και στα αγαθά να κινούνται ελεύθερα από χώρα σε χώρα αλλά οι άνθρωποι να παραμένουν μέσα στα όρια της χώρας τους, σκόνταψε στην Κίνα. Η Αμερική σαν σύνολο, προώθησε την παγκοσμιοποίηση και συνέβαλλε στο να μετατραπεί η Κίνα στο «παγκόσμιο εργοστάσιο», το οποίο θα παράγαγε φθηνά βιομηχανικά προϊόντα, αμφίβολης ποιότητας αρχικά, αλλά με ραγδαία βελτίωση με το πέρασμα του χρόνου. Μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα, μετέφεραν κατόπιν την παραγωγή τους στην Κίνα, ώστε να εκμεταλλευτούν την πληθώρα φθηνών εργατικών χεριών. Η κρυφή ελπίδα τους ήταν πως θα κυριαρχούσαν στην Κίνα, με το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας σύμμαχό τους στον έλεγχο του Κινέζικου λαού, για να μπορεί το βιομηχανικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα της Αμερικής να δημιουργεί υπερκέρδη. Μέσα σε διάστημα 40 χρόνων, η Κίνα μεταμορφώθηκε από κατ'εξοχήν αγροτική οικονομία με μικρά αγροτεμάχια που δεν επαρκούσαν ούτε για τη βασική διατροφή των γεωργών, σε μία δυναμικά ανερχόμενη βιομηχανική χώρα. Δεκάδες χιλιάδες νέοι της, εκπαιδεύτηκαν σε χώρες όπως η Αμερική, η Αγγλία, Γερμανία, Αυστραλία, Καναδάς και όπου αλλού, εύρισκαν θετική ανταπόκριση. Έτσι πέρα από τη βιομηχανική κατασκοπεία και την διά νόμου μεταφορά τεχνολογίας από δυτικές εταιρείες προς κινεζικές εταιρείες,

η Κίνα απέκτησε τη δυνατότητα να δημιουργεί δική της τεχνολογία που συνδύαζε τις μέχρι τότε γνώσεις της με τις νεοαποκτηθείσες από τη Δύση. Ταυτόχρονα, παρουσίαζε όλο και αυξανόμενα πλεονάσματα στο εμπόριο της με την Αμερική, που έφτασαν τα US\$450 δισεκατομμύρια το χρόνο στις μέρες μας. Η Αμερική, επέτρεψε στην Κίνα τη δημιουργία αυτών των πλεονασμάτων, συσσωρεύοντας η ίδια ένα εξωτερικό χρέος ύψους US\$21 τρισεκατομμυρίων. Πίστευε πως με πολιτική χαμηλών τόπων, θα έπειθε την Κίνα να ανοίξει την τεράστια αγορά της στα προϊόντα της και πως η πορεία των ελλειμμάτων της θα αντιστρεφόταν. Σκόνταψε όμως στην πεισματάρικη συστηματική αλλά χαμηλών τόπων άρνηση της Κίνας να συμμορφωθεί με τις υποδείξεις της Αμερικής. Η ανάδειξη του προέδρου Σι σε παντοδύναμο ηγέτη, σε συνδυασμό με την κατανόηση του τρόπου λειτουργίας της Δύσης και της οικονομικής ενδυνάμωσης της Κίνας, δημιούργησε το όραμα της επικράτησης της Κίνας έξω από τα όριά της. Έτσι η επί αιώνες κλεισμένη στα σύνορά της Κίνα, άρχισε να δημιουργεί έναν επεκτατικό εθνικισμό, έστω και κάτω

από τον μανδύα του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η ανάδειξη άλλων εθνικών ηγετών όπως του κ. Τραμπ στην Αμερική, του Πούτιν στη Ρωσία και του Μόντι στις Ινδίες, ενισχύει τον εθνικιστικό επεκτατισμό του προέδρου Σι. Έτσι ο κ. Τραμπ, αποφάσισε να εγκαταλείψει την κατευναστική πολιτική των προκατόχων του και να εφαρμόσει την πολιτική της σύγκρουσης στο εμπόριο με την επιβολή δασμών στα προϊόντα της Κίνας, ώστε να αγοράζουν οι Αμερικανοί λιγότερα, μέχρι να πείσει την Κίνα να ανοίξει την αγορά της στα προϊόντα της Αμερικής, για να μειωθεί το έλλειμά της. Ταυτόχρονα, με τη δημιουργία εστιών έντασης, καταφέρνει και πουλάει όπλα σε άλλες χώρες, αξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων. Οι ενέργειές του όμως, προκαλούν γενικότερη κρίση στο εμπόριο, οι συνέπειες της οποίας είναι πολύ χειρότερες από την αδράνεια της Αποθεματικής Τράπεζας Αμερικής στο θέμα των επιτοκίων. Στο τέλος, μπορεί ο κ. Τραμπ να κερδίσει τον εμπορικό πόλεμο πριν μετατραπεί σε θερμό, όμως στην πορεία του τα θύματα θα είναι περισσότερα από όσο φανταζόταν όταν τον ξεκίνησε.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλεξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχoi.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981